

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/68/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6422010482
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6422010482.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mand'áka a sudcov JUDr. Mária Šuleja a Mgr. Ivany Datlovej, na verejnom zasadnutí dňa 16. augusta 2023, v trestnej veci obžalovaného Y. W. pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a), c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Žiari nad Hronom zo dňa 14. júna 2023, sp. zn. 2T/83/2022, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného Y. W., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom Z. T., C. mieru XXXX/XX, U., t.č. vo väzbe v E. a E. X. X.

o d s u d z u j e

podľa § 221 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. f), l), n) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 5 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam, § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. spolu s uložením súhrnného trestu zrušuje výrok o treste uloženom páchatelovi skorším rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 25.01.2022 sp. zn. 4T 75/2022 v časti v bode 2), ktorým bol odsúdený pre prečin podvod podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. na trest povinnej práce vo výmere 300 hodín; ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahom nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Vo výrokoch o vine a o náhrade škody zostáva napadnutý rozsudok okresného súdu nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný Y. W. uznaný za vinného zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a), c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

v úmysle získať finančné prostriedky podvodným konaním v období od mesiaca september 2020 do mesiaca júl 2021 v Z. nad V. a v W., ako aj na ďalších iných miestach v okresoch Z. nad V., Z. a X. X., pod zámienkou sprostredkovania kúpy osobných motorových vozidiel vyradených z T. obrany U. republiky

za výhodnú kúpnu cenu postupne od viacerých osôb vylákal finančné prostriedky ako zálohu na kúpu vozidiel, a to

- od T. X., nar. XX.XX.XXXX, v celkovej výške 14 500 €, ktoré mu tento v hotovosti odovzdal, a to dňa 18.09.2020 na parkovisku pri motoreste pri X. vo výške 1 590 €, niekedy v mesiacoch september - október 2020 na parkovisku na zjazde z cesty R1 v smere na W. vo výške 6 000 € a cca týždeň od ich druhého stretnutia na čerpacej stanici v X. X. vo výške 6 910 €, čím týmto svojím konaním spôsobil T. X., trvale bytom K. X., J.D. T. XXX/XX škodu vo výške 14 500 €,

- od X. T., nar. XX.XX.XXXX v celkovej výške 4 300 €, ktoré mu táto v hotovosti odovzdala a to niekedy v mesiaci október 2020 na čerpacej stanici v Z. nad V. vo výške 4 300 €, čím týmto svojím konaním spôsobil X. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XX škodu vo výške 4 300 €,

- od G. T., nar. XX.XX.XXXX v celkovej výške 5 100 €, ktorú mu tento v hotovosti odovzdal a to niekedy v mesiaci október v meste W. 2x vo výške 1 900 € a vo výške 2 400 € a niekedy v mesiaci január 2021 v V. X. vo výške 800 €, čím týmto svojím konaním spôsobil G. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XX škodu vo výške 5 100 €,

- od C. P., nar. XX.XX.XXXX v celkovej výške 22 520 €, ktoré mu tento v hotovosti odovzdal a to dňa 30.10.2020 na parkovisku v X. I. vo výške 3 250 €, dňa 30.10.2020 prostredníctvom G. T. vo výške 2 700 €, niekedy v mesiacoch január - apríl 2021 na nezistenom mieste vo výške 5 700 €, niekedy v mesiaci apríl 2021 na nezistenom mieste vo výške 10 870 €, čím týmto svojím konaním spôsobil C. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W., K. XXX/XX škodu vo výške 22 520 €,

- od L. H., nar. XX.XX.XXXX v celkovej výške 2 250 €, ktoré mu tento v hotovosti odovzdal a to dňa 30.03.2021 na čerpacej stanici C. v Z. nad V. vo výške 300 € a dňa 28.07.2021 na čerpacej stanici C. v Z. nad V. vo výške 1 950 €, čím týmto svojím konaním spôsobil L. H., nar. XX.XX.XXX, trvale bytom Z. nad V., V. XXX/X škodu vo výške 2 250 €,

príčom ani jednej osobe žiadne motorové vozidlo v stanovenom termíne nezaobstaral a ani jeho kúpu nesprostredkoval, kde už vopred vedel, že nemá reálnu možnosť osobné motorové vozidlá zaobstarať, získané finančné prostriedky ani nemal v úmysle použiť na ním deklarovaný účel a napriek opakovaným výzvam na vrátenie ich doposiaľ nevrátil, čím týmto konaním spôsobil všetkým piatim poškodeným osobám celkovú škodu vo výške 48 650 €.

Za to bol odsúdený podľa § 221 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l), n), § 37 písm. h), m), § 38 ods. 2, 5 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona spolu s uložením súhrnného trestu bol zrušený výrok o treste uloženom páchatelovi skorším rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 25.01.2022 sp. zn. 4T 75/2022 v časti v bode 2), ktorým bol odsúdený pre prečin podvod podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona na trest povinnej práce vo výmere 300 hodín; ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahom nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona bol obžalovaný zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenému G. T., nar. XX.XX.XXXX v Z. nad V., trvale bytom I. XX, okres Z. nad V. škodu vo výške 5 100 €, poškodenej X. T., nar. XX.XX.XXXX v Z. nad V., trvale bytom I. XX, okres Z. nad V. škodu vo výške 4 300 €, poškodenému C. P., nar. XX.XX.XXXX v Z. nad V., trvale bytom W., K. XXX/XX, okres Z. nad V. škodu vo výške 22 500 €, poškodenému T. X., nar. XX.XX.XXXX v X., trvale bytom K. X., J.D. T. XXX/XX, okres X. škodu vo výške 14 500 €, poškodenému L. H., nar. XX.XX.XXXX v Z. nad V., trvale bytom Z. nad V., V. XXX/X škodu vo výške 2 250 €.

Proti tomuto rozsudku vo výroku o treste podal obžalovaný priamo na hlavnom pojednávaní odvolanie, ktoré odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 6. júla 2023. Úvodom popísal výrok napadnutého rozsudku s tým, že uložený trest považuje za nesprávny, nespravodlivý, nezákonný a nezodpovedajúci základným zásadám ukladania trestu. Namieťa, že súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu neprihliadol na všetky významné skutočnosti v zmysle ust. § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., nezohľadnil všetky okolnosti prípadu, nevykonal všetky v konaní navrhnuté dôkazy, pričom ak by tak súd urobil, t. j. ak by vyhodnotil všetky dôkazy jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach a vykonal by taktiež aj ním navrhnuté dokazovanie výsluchom jeho otca Y. W., jeho sestry U. T., jeho dcéry B. G. a

prípadne aj ďalšieho svedka G. P., mohla byť preukázaná ním v konaní tvrdená skutočnosť, že na neho bol vyvíjaný značný nátlak osobami, ktoré mali procesné postavenie poškodených v predchádzajúcich voči nemu vedených trestných konaniach, za účelom nahradenia im ním spôsobenej škody, pod ktorým tlakom spáchal predmetný skutok.

Má za to, že okresný súd správne vzhliadol a zohľadnil pri ukladaní poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. (t. j. že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval), ako aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. (t. j. že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom). Má však za to, že súd prvej inštancie mal okrem týchto poľahčujúcich okolností vzhliadnuť a zohľadniť pri ukladaní trestu aj ďalšiu poľahčujúcu okolnosť, a to podľa § 36 písm. f) Tr. zák., teda že spáchal trestný čin pod vplyvom hrozby alebo nátlaku. Dôvody pre ktoré má za to, že súd mu mal priznať aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. f) Tr. zák. v konaní náležite vysvetlil a poukázal na ne vo svojej záverečnej reči aj jeho obhajca, keď zdôraznil, že spáchal trestný čin v hrozbe resp. pod nátlakom vyvíjaným inou osobou, konkrétne, že bol vystavený psychickému násiliu a hrozbe fyzického násillia jeho osoby a rodinných príslušníkov zo strany poškodených z predchádzajúcej trestnej činnosti, voči ktorým mal záväzky.

Ďalej má za to, že súd nesprávne zistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. a poukázal na to, že súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať. Zdôraznil, že jeho obhajca vo svojej záverečnej reči (s odkazom na relevantnú judikatúru R 15/1965, R 39/1965) náležite argumentoval a dal do pozornosti súdu, že predchádzajúcu trestnú činnosť spáchal v súvislosti s patologickým hráčstvom, bol gamblerom a za účelom uspokojenia svojej závislosti páchal trestnú činnosť, pričom spáchanie skutkov kladených touto obžalobou obžalovanému za vinu nebolo ovplyvnené rovnakými pohnútkami, pohnútkou bolo uspokojenie poškodených z predchádzajúcej trestnej činnosti (veriteľov), ktorí robili na obžalovaného nátlak a vystavovali ho hrozbe fyzického násillia s tým, že súd tieto argumenty nesprávne nezohľadnil pri svojom rozhodovaní, keď aj napriek nim zistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., hoci vzhľadom na povahu predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť nemusel prihliadať, keďže pohnútkou v prípade posudzovanej trestnej činnosti (uspokojenie poškodených z predchádzajúcej trestnej činnosti, ktorí na neho vyvíjali nátlak a vystavovali ho hrozbe fyzického násillia) nebola totožná s pohnútkou, ktorá ho viedla k spáchaniu predchádzajúcej trestnej činnosti, kedy išlo o spáchanie trestného činu v súvislosti s patologickým hráčstvom. S poukazom na vyššie uvedené tvrdí, že okresný súd nesprávne postupoval, keď ustálil vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom správne mal zistiť prevažujúci pomer troch poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. f), l) a n) Tr. zák. nad jednou priťažujúcou okolnosťou podľa § 37 písm. h), a na tom základe mal súd pri ukladaní trestu uplatniť depenalizačný prístup - zníženie hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu, a to s poukazom na ust. § 38 ods. 3 Tr. zák.

Má taktiež za to, že na základe vykonaného dokazovania boli splnené podmienky na to, aby súd prvej inštancie aplikoval ust. § 39 ods. 1 Tr. zák. a uložil mu trest pod dolnú hranicu trestu ustanoveného zákonom. Jednak preto, že jeho vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. bolo z hľadiska ďalšieho postupu súdu veľmi významné, keďže v rozsahu priznania sa nevykonalo kontradiktórne hlavné pojednávanie, a najmä preto, že na jeho strane sú prítomné okolnosti a pomery, ktoré sa u páchatelov trestných činov bežne nevyskytujú, pričom výnimočnosť týchto okolností a pomerov objektívne spôsobuje, že trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov je pre neho nespravodlivý a neprimerane prísny. Špecifické okolnosti prípadu, ktoré vo svojom súhrne odôvodňujú aplikáciu ust. § 39 ods. 1 Tr. zák. vidí v nasledovných skutočnostiach:

- zo všetkých síl sa snažil viesť riadny a usporiadaný spôsob života, čoho zreteľným znakom je to, že bol zamestnaný v pekárni J. (predtým dva roky pracoval v spoločnosti I.), pričom z príjmu dosahovaného zo zamestnania uhrádzal záväzky majúce voči poškodeným z predchádzajúcej trestnej činnosti;
- po osobnom zlyhaní, ktoré spočívalo v patologickom hráčstve dobrovoľne a úspešne podstúpil liečenie;
- po rozvoде manželstva (z dôvodu patologického hráčstva a spáchania predchádzajúcej trestnej činnosti) a s tým súvisiacej strate rodiny si našiel partnerku, s ktorou viedol usporiadaný spôsob života;
- pohnútkou na spáchanie prejednávanej trestnej činnosti nespočívala v patologickom hráčstve, ale spočívala v uspokojení poškodených z predchádzajúcej trestnej činnosti;
- počas výkonu väzby v plnej miere rešpektoval pravidlá väzenského prostredia, z čoho možno vyvodíť, že jeho prevýchova by bola dostatočne zabezpečená i trestom kratšieho trvania (t. j. trestom uloženým mu pod dolnú hranicu trestnej sadzby);

- na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14. júna 2023 urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por.

Podľa názoru obžalovaného mal okresný súd na predmetnú vec s poukazom na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016 súčasne aplikovať aj ust. § 39 ods. 4 Tr. zák.

Má za to, že napadnutý rozsudok je arbitrárny, jeho odôvodneniu chýba presvedčivosť vyúsťujúca do jeho nepreskúmateľnosti, keďže v ňom nie sú uvedené vôbec žiadne preskúmateľné dôvody, pre ktoré súd prvej inštancie vylúčil možnosť aplikácie inštitútu mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. a taktiež absentuje úvaha, aký vplyv malo jeho vyhlásenie o vine na výrok o treste.

Navrhol, aby odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku vo výroku o uloženom treste odňatia slobody a správnosť postupu súdu prvej inštancie a aby napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie alebo aby krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a jeho pochybenie napravil sám a uložil mu podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. § 36 písm. f), l), n) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e), ods. 4 Tr. zák. trest na dolnej hranici zníženej trestnej sadzby.

Na verejnom zasadnutí, ktoré bolo vykonané v neprítomnosti poškodených, prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že odvolanie obžalovaného považuje za bezpredmetné a napadnutý rozsudok okresného súdu za vecne správny a trest uložený pri dolnej hranici trestnej sadzby za spravodlivý a zákonný. Odvolanie obžalovaného navrhol zamietnuť.

Naproti tomu obhajca obžalovaného navrhol, aby krajský súd buď zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie, alebo aby vo veci rozhodol sám po odstránení pochybení, ktorých sa okresný súd dopustil a aby uložil obžalovanému miernejší trest vo výmere okolo 5 rokov. V podrobnostiach odkázal na argumentáciu uvedenú v písomnom odôvodnení odvolania so zdôraznením, že trest považuje za nezákonný, nespravodlivý a neprimerane prísny. Opakovane zdôraznil, že nebola u obžalovaného nedôvodne zohľadnená poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. f) Tr. zák. Poukázal na to, že obžalovaný si je vedomý, že pri jeho osobe ide o recidivistu a gemblera, na druhej strane sa však snažil zmeniť svoje správanie, aby už nepáchal trestnú činnosť, podrobil sa psychiatrickému liečeniu a z gemblerstva sa vyliečil. Možno povedať, že sa aj úspešne socializoval, našiel si priateľku, zamestnal sa, avšak priznáva, že v konečnom dôsledku zlyhal. Pokiaľ ide o dlhy voči poškodeným, títo na neho vyvíjali nátlak, z ktorého dôvodu sa snažil v minulosti riešiť situáciu samovraždou.

Obžalovaný sa pripojil k tomu, čo uviedol jeho obhajca a dodal, že sa snažil po návrate z liečenia splatiť dlhy, chodil do roboty a dlhy splácal podľa svojich možností. Neskôr sa mu však začali vyhrážať veritelia, že mu ublížia, aj jeho rodine, a tak v konečnom dôsledku zlyhal a spáchal predmetný skutok. Priznal, že si je vedomý toho, čo spravil, žiada však krajský súd, aby prehodnotil výšku trestu a tento znížil na výmeru okolo 5 rokov.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zistil, že odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku vo výroku o treste, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytknuté, by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., čo však zistené nebolo. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného bolo podané čiastočne dôvodne (vo výroku o treste odňatia slobody došlo k zmierneniu jeho výmery).

Úvodom krajský súd konštatuje, že výrok o vine obžalovaného, ktorým bol uznaný za vinného zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a), c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák., na tom skutkovom základe ako je vyššie uvedený, už nadobudol právoplatnosť, nakoľko obžalovaný vyhlásil na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je zo skutku vinný, následne okresný súd jeho vyhlásenie uznesením prijal a vyhlásil odsudzujúci rozsudok.

Následne, po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. krajský súd zistil, že okresný súd pri ukladaní trestu porušil ustanovenia Trestného zákona a taktiež, že trest uložený obžalovanému napadnutým rozsudkom je neprimerane prísny. Preto krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a následne rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci rozsudkom sám tak ako je to uvedené v jeho výrokovej časti.

Okresný súd správne u obžalovaného vzhliadol poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, ako aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Na rozdiel od okresného súdu má však krajský súd za to, že obžalovanému bolo namieste priznať i poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. f) Tr. zák., že spáchal trestný čin pod vplyvom hrozby a nátlaku, ktorú skutočnosť obžalovaný na verejnom zasadnutí pred krajským súdom jednoznačne preukázal čestnými vyhláseniami jeho rodinných príslušníkov, a to dcéry, sestry a otca (čl. 255 - 257).

Pokiaľ ide o priťažujúce okolnosti, okresný súd správne u obžalovaného vzhliadol priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák., že spáchal viac trestných činov. Nesprávne však okresný súd priznal obžalovanému priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., že bol už za trestný čin odsúdený.

Obžalovaný bol síce šesťkrát súdne trestaný, pri prvom zázname sa však na neho hľadí, akoby odsúdený nebol, nakoľko toto odsúdenie má zahladené. Pri záznamoch 2, 3, 4, 5 ide o odsúdenia za pokračovací zločin, za ktorý mu bol uložený spoločný trest rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 18. mája 2021, sp. zn. 2T/68/2019 s tým, že týmto rozsudkom boli zrušené predchádzajúce rozhodnutia odsudzujúce obžalovaného za čiastkové útoky tvoriace súčasť pokračovacieho zločinu. Uvedená recidíva obžalovaného postihla už aplikáciou § 38 ods. 5 Tr. zák., na základe čoho bola zvýšená dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu. Pri zachovaní zásady zákazu dvojitého pričítania potom nemožno duplicitne obžalovaného zaťažiť recidívou aj podľa § 38 ods. 5 Tr. zák. a súčasne podľa § 37 písm. m) Tr. zák. Pokiaľ ide o odsúdenie pri zázname 6, toto recidívu nezakladá. Pri zázname 6 ide o odsúdenie na základe rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 25. januára 2022, sp. zn. 4T/75/2022, teda aktuálne (v tomto konaní) prejednávaný zločin (spáchaný v období september 2020 až júl 2021) obžalovaný spáchal pred vyhlásením odsudzujúceho rozsudku uvedeného v zázname 6. Nemôže ísť potom o recidívu a nie je dôvod na vzhliadnutie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák. Za daného stavu je pri obžalovanom pomer okolností poľahčujúcich a priťažujúcich 3:1.

Za spáchaný zločin podvodu podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. možno uložiť trest odňatia slobody na tri až desať rokov. S poukazom na opätovné spáchanie zločinu sa podľa § 38 ods. 5 Tr. zák. zvýšila dolná hranica trestnej sadzby o polovicu na 6 rokov a 6 mesiacov a v dôsledku prevahy troch poľahčujúcich okolností k jednej priťažujúcej okolnosti sa podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. znížila horná hranica trestnej sadzby o tretinu na 7 rokov a 8 mesiacov. Na rozdiel od okresného súdu je krajský súd toho názoru, že pri určovaní výmery trestu bolo potrebné prihliadnuť i na to, že obžalovaný vyhlásil na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je zo skutku vinný. Prijaté vyhlásenie o vine je samostatným dôvodom na aplikáciu ust. o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam. Takýto procesný postup zo strany obžalovaného možno považovať za významnú skutočnosť vyznievajúcu v jeho prospech a v každom prípade je na ňu potrebné prihliadnuť pri ukladaní druhu a výmery trestu. Ako vyplýva zo stanoviska trestnoprávneho kolégia NS SR č. 44/2017, samotné vyhlásenie viny obžalovaného na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. a jeho následné prijatie súdom samo o sebe síce nie je možné považovať za poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. n) Tr. zák., ale len za poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. l) Tr. zák., avšak takýto postoj je potrebné vziať v úvahu, keďže neodvolateľne prijme všetky právne účinky uznania viny, dokonca bez toho, aby vopred vedel, aký druh trestu a v akej výmere mu bude následne súdom uložený, a preto možno aplikovať pri ukladaní trestu ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. vzťahujúce sa na konanie o dohode o uznaní viny a prijatí trestu, t.j. môže mu byť uložený trest odňatia slobody znížený o 1/3-inu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, čo v danom prípade predstavovalo hranicu päť rokov a šesť mesiacov. Obžalovanému potom bolo možné v konečnom dôsledku uložiť trest odňatia slobody na 5 rokov a 6 mesiacov až 7 rokov a 8 mesiacov.

Pri hodnotení osoby obžalovaného okresný súd správne poukázal na to, že pri obžalovanom ide o osobu, ktorá opakovane pácha rovnakú trestnú činnosť, teda sa jedná o špeciálnu recidívu, pričom predmetný skutok obžalovaný spáchal z časti v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia vo veci Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 18. mája 2021, sp. zn. 2T/68/2019, keď skúšobná doba začala plynúť 19. mája 2021.

Berúc do úvahy predtým uvedené skutočnosti a okolnosti, krajský súd dospel k záveru, že trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov uložený obžalovanému na samej dolnej hranici trestnej sadzby zodpovedá zákonným zásadám a hľadiskám pre ukládanie trestov uvedeným v § 34 Tr. zák., je primeraným trestom, pre nápravu obžalovaného plne postačujúci, zodpovedá požiadavkám individuálnej, ako i generálnej prevencie, zohľadňuje osobu a pomery obžalovaného, jeho minulosť a je dostatočný na zabezpečenie dosiahnutia účelu trestu.

Pokiaľ sa obžalovaný domáhal mimoriadneho zníženia trestu, teda uloženia trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby aj podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., krajský súd, rovnako ako okresný súd v prejednávanej veci nevzhliadol dôvody pre takýto postup. Takýmito skutočnosťami nie sú ani okolnosti uvádzané obžalovaným v odvolaní, či už ide o jeho snahu viesť riadny život, absolvovanie psychiatrického liečenia, usporiadaný život so súčasnou partnerkou, snaha uspokojiť svojich veriteľov, rešpektovanie pravidiel väzenského prostredia počas výkonu väzby. Pokiaľ ide o skutočnosť, že obžalovaný vyhlásil vinu, túto krajský súd, ako je uvedené vyššie, pri ukladaní trestu výrazným spôsobom zohľadnil.

Uloženie súhrnného trestu je odôvodnené tým, že krajský súd ukladal obžalovanému podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest za dva trestné činy, nakoľko obžalovaný predmetný skutok spáchal skôr, ako bol Okresným súdom Žiar nad Hronom zo dňa 25. januára 2022, sp. zn. 4T/75/2020 odsúdený za iný jeho trestný čin (prečin podvodu v bode 2/ podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona). Pozornosti krajského súdu v tejto súvislosti neuniklo pochybenie, ktorého sa okresný súd dopustil, keď opomenul v predmetnej veci aplikovať pri ukladaní súhrnného trestu asperačnú zásadu podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. Toto pochybenie však krajský súd nemohol svojím rozhodnutím odstrániť, nakoľko odvolanie podal len obžalovaný a teda v zmysle § 322 ods. 3 veta druhá Tr. por. nemohol krajský súd zmeniť napadnutý rozsudok v neprospech obžalovaného. Keďže krajský súd ukladal súhrnný trest, podľa § 42 ods. 2 veta prvá Tr. zákona súčasne zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, preto ho krajský súd zaradil na jeho výkon podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Vo výrokoch o vine a o náhrade škody zostal napadnutý rozsudok okresného súdu nedotknutý, nakoľko výrok o vine nadobudol právoplatnosť a výrok o náhrade škody nebol napadnutý odvolaním. Tieto výroky potom neboli predmetom odvolacieho konania a krajský súd ich nepreskúmal.

Z týchto dôvodov potom krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, a to pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.